اخبار

ساخت سریال «هست و نیست» توسط بیژن میرباقری

محسن شایان‌فر، تهیه‌کننده از آغاز تصویربرداری مجموعه تلویزیونی «هست و نیست» از اوایل مهر به کارگردانی بیژن میرباقری ماه خبر داد. به گزارش فارس، این تهیه‌کننده با اعلام خبر تولید این سریال افزود: در حال حاضر در حال انتخاب بازیگران اصلی سریال هستیم که هنوز قطعی نشده‌اند و بعد از تکمیل تیم بازیگران ضبط پروژه اوایل مهرماه شروع می‌شود. سریال هست و نیست در ۲۶ قسمت ۴۰ دقیقه‌ای به سرپرستی علی حدادی در مرکز گسترش فیلمنامه‌نویسی رسانه ملی به نگارش درآمده است.

■■■

«سیانور» اواخر مهرماه می‌آید

فیلم «سیانور» به کارگردانی بهروز شعیبی در گروه سینمایی استقلال به نمایش درمی‌آید. به گزارش فارس، غلامرضا فرجی، مدیر پخش و بازاریابی حوزه هنری با اعلام این خبر گفت: فیلم سینمایی «سیانور» توسط دفتر پخش سیمای مهر توزیع می‌شود و با صحبت‌هایی که انجام شده در گروه سینمایی استقلال به نمایش درمی‌آید. وی درباره اکران فیلم «سیانور» توضیح داد: این فیلم بعد از فیلم سینمایی «ربوده شده» که قرارداد آن در شورای صنفی نمایش در گروه سینمایی استقلال به ثبت رسیده است به نمایش درمی‌آید.

■■■

عضو شورای صنفی نمایش در انتقاد به گرانی بلیت فیلم «فروشنده»

پخش‌کننده و سینمادار نمی‌توانند قیمت بلیت را افزایش دهند

سیدضیاء هاشمی، یکی از اعضای شورای صنفی نمایش درباره قیمت بلیت فیلم «فروشنده» گفت: حواله قیمت بلیت فروشنده ۱۰ هزار تومان بود و در شورای صنفی نمایش تخطی برخی سینماداران حتما مورد بررسی قرار می‌گیرد. به گزارش فارس، سیدضیاء هاشمی درباره طرح ارائه قیمت بلیت به صورت شناور عنوان کرد: ارائه طرح افزایش قیمت بلیت به صورت شناور طرحی بود که از سوی چند تن از اعضا ارائه شد و نیاز به بررسی و زمینه‌سازی داشت که متاسفانه چند سینمادار بدون اطلاع درست از طرح و به استناد آن قیمت بلیت را در چند پردیس سینمایی افزایش دادند. وی افزود: پخش‌کننده و سینمادار نمی‌توانند به تنهایی رای به افزایش قیمت بلیت دهند. بنابراین گزارش، سینماهای زندگی و ملت همچنان به تخلف خود ادامه می‌دهند و قیمت بلیت فروشنده را کاهش ندادند.

■■■

برکناری مدیر موفق و جوان شبکه ۲

رامین شمسایی‌نیا، مدیر گروه اجتماعی شبکه ۲ سیما که برنامه‌های موفقی را تولید و روانه آنتن کرده بود از این شبکه رفت. به گزارش مهر، از جمله برنامه‌های شبکه ۲ که زیر نظر رامین شمسایی‌نیا، مدیر گروه اجتماعی این شبکه ساخته شد، می‌توان به مستند مناظره جریان‌ساز «غیرمحرمانه» پیرامون اقتصاد مقاومتی و سبک زندگی اسلامی- ایرانی، مجله ترکیبی تلویزیونی «رو به راه» با موضوع آسیب‌ها و مسائل اجتماعی جامعه ایرانی و برنامه «دات.آی.آر» پیرامون اقتصاد دانش‌بنیان و چگونگی تبدیل دانش به ثروت و کارآفرینی اشاره کرد. همچنین مجموعه مستند ایرانگردی «سفری دیگر» که به تشویق به مهاجرت معکوس از کلانشهرها به شهرهای کوچک و روستا برای مقابله با معضل حاشیه‌نشینی می‌پردازد، مجموعه رئالیتی‌شو «بیم و امید» با رویکرد پیشگیری از آسیب اجتماعی طلاق توافقی، مجله تلویزیونی «رایانما» با هدف ارتقای سواد رسانه‌ای در فضای مجازی و... از برنامه‌هایی است که در دوره حضور وی در گروه اجتماعی شبکه ۲ تولید شد. به نظر می‌رسد شمسایی‌نیا که دانش‌آموخته مدیریت رسانه و ارتباطات است در دوران یک ساله مدیریت خود در کنار سایر مدیران شبکه توانسته بود با وجود تنگنای شدید مالی صداوسیما، ارتقای قابل توجهی در برنامه‌های اجتماعی شبکه ۲ ایجاد کند. چهارشنبه هفته گذشته بهزاد عادلی با حکم مدیر شبکه ۲ سیما سرپرست گروه اجتماعی این شبکه شد.

■■■

برگزاری محفل شعر و ترانه «قرار»

نخستین نشست محفل شعر و ترانه «قرار» به همت خبرگزاری تسنیم برگزار می‌شود. به گزارش تسنیم، نخستین جلسه از محفل شعر و ترانه «قرار» سه‌شنبه ۱۶ شهریور از ساعت ۱۷ الی ۱۹ در ساختمان باشگاه خبرنگاران تسنیم واقع در بلوار کشاورز، خیابان جمالزاده شمالی، کوچه شیرزاد، پلاک ۱۲ برگزار می‌شود. این مراسم با اجرای قاسم صرافان و با حضور سیدحسین متولیان، حسین زحمتکش، مجید سعدآبادی و حسین صیامی همراه بوده و علیرضا بدیع شاعر و ترانه‌سرا میهمان ویژه برنامه است.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با حسن توکل‌نیا، تهیه‌کننده فیلم «سایه‌های موازی»

فروشنده را زودتر اکران کردند تا به اسکار برسد!

نمایی از فیلم «سایه‌های موازی»

مرتضی اسماعیل‌دوست: در میان جزر و مدهای تولید فیلم در کشورمان برخی موسسات فیلمسازی سال‌هاست فعالیت دارند و با وجود نقدهایی که نسبت به شکل و شمایل فعالیت‌شان وجود دارد، باید از سختکوشی آنها در بخش خصوصی یادی نیکو داشت. حسن توکل‌نیا به همراه برادرش در موسسه «یکتا فیلم» سال‌هاست به تولید آثار سینمایی دست می‌زند. از «پاتک» تا «دست‌های آلوده» و «کاغذ بی‌خط» تا «جنایت» و «چند می‌گیری گریه کنی» برخی آثار ساخته‌شده این موسسه طی سال‌های طولانی است. به بهانه اکران فیلم «سایه‌های موازی» و به جهت پیگیری وضعیت اکران آثار امروز سینمایی با این تهیه‌کننده قدیمی گفت‌وگویی ترتیب داده شد که در ادامه می‌آید.

***

■ در موسسه «یکتا فیلم» با چه استراتژی فکری سراغ تولید آثار سینمایی می‌روید؟

بعد از اینکه فیلمنامه‌ها را دریافت می‌کنیم، بررسی خواهیم کرد اصولا آن فیلمنامه برای ساخت مناسب خواهد بود یا نه؟ انتخاب سوژه و موضوعات براساس شرایط و اتفاقات روز است. مساله مهم این است که فیلمنامه متریال جذب مخاطب را پس از ساخت داشته باشد. براین اساس ما در این سال‌ها همه نوع فیلم از کمدی، ملودرام، جنگی، نوآر و اجتماعی تولید کرده‌ایم.

■ اما برخی آثارتان مانند «جا به جا» به دلیل سطح دم‌دستی کمدی، همراه با انتقادات بسیاری بوده است؟

به نظرم این فیلم روی خط قرمز کیفی قرار داشت؛ نه نازل بود و نه چندان هنری به حساب می‌آمد. ما درباره ساخت همین فیلم کمدی هم سعی کردیم حداقل‌ها را رعایت کنیم. این فیلم کف استاندارد را داشت هر چند چندان در سطح بالای کیفی قرار نمی‌گیرد اما باور کنید همین فیلم «جا به جا» در اکران و شبکه نمایش خانگی بارها دیده شد.

■ چرا برخی موسسات فیلمسازی به هر شکلی می‌خواهند به موفقیت در گیشه دست پیدا کنند و با آثارشان سطح ذائقه مخاطب را پایین بیاورند؟!

دیگر مخاطبان، فیلم‌های نازل و کمدی‌های سخیف را نگاه نمی‌کنند و دوران اینگونه فیلم‌ها تمام شده است. چند سال است هیچ تماشاگری حاضر نیست بابت فیلم‌های سطح پایین هزینه کند و آنها را ببیند. تلویزیون هم همین‌گونه شده اگر چه این این اواخر سریال‌هایی مانند «پریا» و «چرخ‌فلک» میان مردم گُل کرده است. در این دوران دیگر بینندگان سینمایی و تلویزیونی هر اثری را تماشا نمی‌کنند.

■ از شرایط اکران فیلم «سایه‌های موازی» در این چند روزه از شروع اکران رضایت دارید؟

تفاوتی که اکران فیلم‌ها نسبت به گذشته پیدا کرده این است که قبلا این سرگروه‌ها هر کدام چند زیرمجموعه داشتند اما به تدریج سرگروه‌ها تقلیل پیدا کرد و به شکلی تکی درآمد و حالا تنها با سینماهای سرگروه مواجه می‌شویم. درباره اکران جدید با توجه به حضور ناگهانی فیلم «فروشنده» مسائلی به وجود آمد. این فیلم به دلیل اینکه دیر برای اکران اقدام کرد نتوانست در شهریورماه سرگروه بگیرد و با توجه به اینکه «فروشنده» نیازی به داشتن سرگروه نداشته و تماشاگران خود را دارد، تصمیم گرفتند به شکل آزاد اکران خود را آغاز کنند.

■ این نوع اکران و سالن‌های بسیاری که به «فروشنده» تعلق گرفته است، به فیلم‌هایی مانند «سایه‌های موازی» ضربه زده است؟

قطعا ضربه خواهد زد. ببینید! منطق اینکه فیلمی سرگروه آزاد می‌گیرد این است که نمی‌تواند سرگروه سینمایی برای خود پیدا کند و ناتوان و ضعیف برای جذب مخاطب است. در صورتی که فیلم «فروشنده» در هر شرایطی تماشاگر خواهد داشت و در این چینش اکران به اندازه ۲ سرگروه سینماها را گرفته است. همه سینمادارها این فیلم را به شکل کامل و حتی در ساعات نیمه‌شب و اول صبح اکران می‌کنند. البته ما خوشحال می‌شویم همه فیلم‌ها بفروشند اما قطعا اینگونه اکران به فیلم‌های دیگر مانند فیلم ما لطمه خواهد زد. به خاطر اینکه سانس‌های فیلم «سایه‌های موازی» در اختیار این فیلم قرار می‌گیرد و سانس‌های نصفه و نیمه در زمانی مانند صبح یا ساعت ۲ عصر که اصولا ارزشی برای فیلم ما ندارد را به «سایه‌های موازی» داده‌اند.

■ با توجه به اینکه در بخش خصوصی فعالیت دارید، فکر می‌کنید این مساله نقش شعارهای دولت مبنی بر حمایت از خصوصی‌سازی نخواهد بود؟!

دولت با شعار حمایت از بخش خصوصی آمده اما حالا در اکران فیلمی در این بخش دچار شرایط ناگواری شدیم. باید فیلم «فروشنده» را سازمان سینمایی در فصل زمستان که اکران شرایط مساعدی ندارد، اکران می‌کرد تا سینماها رونق بگیرد. من قبل از اکران فیلم «فروشنده» به شورای صنفی رفتم و گفتم با اکران فیلم «فروشنده»، فیلم‌های ما نابود می‌شود! حتی حاضر بودم فیلم «سایه‌های موازی» را در زمستان اکران کنند اما گفتند اگر در تاریخ تعیین‌شده اکران نکنی دیگر فرصتی برای اکران نخواهی داشت و «فروشنده» هم حتما باید در این تاریخ اکران شود و راهش را خواهد رفت! حالا ظرفیت اکران فیلم «سایه‌های موازی» یک سوم حقش است، چون ما تنها ۲ سالن کامل برای اکران فیلم داریم. سینما چهارسو و چند سینمای دیگر که به من قول اکران داده بودند، فیلم من را اکران نکردند. چند فیلم دیگر هم اینگونه‌اند. چگونه می‌شود فیلمی با بیش از ۲ ساعت بتواند ۱۲ سانس بگیرد؟! این فیلم دارد از هرکدام از فیلم‌های دیگر چند درصد می‌گیرد!

■ به نظرتان دلیل اکران شتاب‌زده فیلم «فروشنده» می‌تواند به جهت معرفی‌اش به اسکار با توجه به زمان محدود باقیمانده برای شرکت در این جایزه باشد؟

برخی می‌گویند این فیلم را به این دلیل زودتر اکران کردند تا به اسکار برسد اما در اینصورت هم یادم می‌آید همین کار را در گذشته به طریقی دیگر انجام دادند و فیلمی که می‌خواست به اسکار معرفی شود، چند روزی در یکی از شهرستان‌ها به طور موقت اکران شد تا شرایط رفتن به اسکار را داشته باشد اما متاسفانه حالا با اتخاذ سیاست‌هایی اشتباه به فیلم‌های دیگر لطمه زدند. مسؤولان وزارت ارشاد باعث این کار شدند و من از این شرایطی که حق فیلم من خورده شده کاملا ناراضی هستم. متاسفانه عدالت مانند بسیاری از جاهای دیگر رعایت نمی‌شود. در این بحث شاید نگنجد اما طرف ازدواج می‌کند و می‌خواهد وامی بگیرد، کلی دردسر پیدا می‌کند بعدش می‌بینیم چگونه مدیران بانک‌های دولتی حقوق‌های نجومی‌شان رو می‌شود!

■ نحوه تبلیغات فیلم «سایه‌های موازی» چگونه است؟ و درباره موج تبلیغات فیلم‌ها در شبکه‌های ماهواره‌ای چه تحلیلی دارید؟

چند تیزر فیلم «سایه‌های موازی» بالطف مسؤولان تلویزیون پخش شد اما در غیر این صورت هم ما به هیچ وجه از طریق شبکه‌های معارض ماهواره‌ای تبلیغ نمی‌کردیم چون قبولشان نداریم. به نظرم شبکه‌های ماهواره‌ای که بدون اطلاع تهیه‌کننده‌ها تیزر فیلم‌ها را پخش می‌کنند در حال چیدن دام هستند و می‌خواهند در ابتدا به صورت رایگان تیزرها را پخش کنند و بتدریج هنگامی که برخی‌ها را درگیر خود کردند اقدام به گرفتن مبالغی خواهند کرد. به نظرم ادعای آن شبکه‌ها که می‌خواهند از سینمای ایران حمایت کنند، دروغ است.

نگاه

پرویز امینی، جامعه‌شناس و پژوهشگر مسائل اجتماعی معتقد است برخورد «فروشنده» با آرتور میلر «صادقانه» نیست و فرهادی درست در نقطه مقابل او ایستاده است. او همچنین حمایت فرهادی از غلامحسین ساعدی و موضعش درباره خشونت را پارادوکس قلمداد می‌کند. به گزارش «وطن امروز»، پرویز امینی در گفت‌وگوی مفصلی با تسنیم، درباره آخرین ساخته اصغر فرهادی گفته است: فیلم «فروشنده» در مقایسه با سایر کارهای آقای فرهادی حتی «رقص در غبار» به‌عنوان اولین فیلم او یا دست‌کم در مقایسه با «درباره الی»، «جدایی نادر از سیمین» و حتی «گذشته»، فیلم کم‌بنیه‌تری از نظر درام، قصه‌پردازی و کشش‌های داستانی، شخصیت‌پردازی و گنگ از نظر مدعیات فکری است. نقطه تمرکز و مهم‌ترین مدعای فیلم فرهادی در «فروشنده»، موضع «نفی خشونت» است. فرهادی در فروشنده خشونت را محصول برخی هنجارگریایی‌ها و عدم تساهل اخلاقی بویژه در حوزه روابط جنسی در افرادی مثل عماد (شهاب حسینی) تحلیل می‌کند. موضع فرهادی در «فروشنده» در نفی خشونت «متظاهرانه» و «ریاکارانه» است. این جامعه‌شناس درباره این قضاوت از فیلم اضافه می‌کند: برای این قضاوت چند مورد هست که باید مورد دقت قرار گیرد: اول «فرار از تحلیل خشونت اول و تمرکز یکجانبه کارگردان روی خشونت دوم» است. در درون فیلم چند لایه و مصداق برای خشونت یافت می‌شود اما ۲ مورد آن از همه برجسته‌تر است. خشونتی که در قبال رعنا اتفاق افتاده و خشونتی که در انتهای فیلم توسط عماد با بازی شهاب حسینی نسبت به مهاجم رعنا اعمال می‌شود. خشونت اول به مراتب نسبت به خشونت دوم شوک‌برانگیزتر و دهشتناک‌تر است. موضع نفی خشونت کارگردان اقتضا می‌کرد دست‌کم به هر دو خشونت بپردازد در حالی که خشونت اول رها می‌شود و خشونت دوم که اتفاقا در واکنش به خشونت اول اعمال می‌شود، به ثقل روایت کارگردان در تحلیل خشونت تبدیل می‌شود. خشونت اول که عبارت است از هجوم غافلگیرانه و با انگیزه جنسی یک مرد به خصوصی‌ترین حریم‌های یک زن (برهنه در حمام) در بستری رخ می‌دهد که خلاف تحلیل کارگردان است. فرد مهاجم به گمان اینکه همچنان خانمی (آهو) که پیش‌تر با او روابط جنسی باز و نامتعارف داشته، در آپارتمان تازه اجاره شده عماد و رعنا ساکن است، اتفاقی و به دلیل گمان اشتباهِ رعنا وارد آپارتمان و بعد وارد حمام می‌شود و رعنا در اثر مواجهه با چنین اتفاق غیرمنتظره‌ای هم به لحاظ جسمی دچار آسیب و هم از لحاظ روحی و روانی مجبور به تحمل فشار سنگینی می‌شود که حتی حاضر نیست به تنهایی در خانه بماند یا از حمام و سرویس بهداشتی استفاده کند و صحنه تئاتر را نیز در نیمه اجرا به دلیل تداعی خشونت رخ داده، ترک می‌کند. امینی در توضیح چرایی «ریاکارانه» تلقی شدن مواجهه فرهادی با خشونت می‌گوید: ماجرا را باید در پاسخ به این سوال دنبال کنید که چرا اساساً چنین خشونتی اتفاق افتاد؟ آن چیزی که زمینه‌ساز و بستر ایجاد این خشونت علیه رعنا شد، چه بود؟ آنجاست که موضع فیلمساز دچار تناقض می‌شود. در واقع بستر خشونت نخست را «روابط باز» و «تعریف نشده» جنسی مهاجم رعنا و مستاجر قبلی ایجاد کرده است و اگر این روابط تعریف شده و بهنجار بود، اساساً زمینه‌ای برای شکل‌گیری چنین خشونتی شکل نمی‌گرفت. به نظر می‌رسد کارگردان پیش‌تر اراده‌ای دیگر دارد و به دنبال القای تحلیلی برعکس به مخاطب است که هنجارگرایی جنسی و تعصب روی آن عامل ایجاد خشونت است، بنابراین طبیعی است که موضع خود در نفی خشونت را درباره خشونت اول و تحلیل آن اعمال نکند. بدیهی است اگر تعهد هنجاری میان مستأجر قبلی و آن فرد رعایت می‌شد، به هیچ عنوان این خشونت ولو به صورت غیرعمد و ناخواسته رخ نمی‌داد. اگر حریم‌ها محترم شمرده می‌شد، این اتفاق نمی‌افتاد. به این ترتیب رها شدن خشونت اول می‌تواند این مساله را تداعی کند که فرهادی در نفی خشونت، صادق نیست، چرا که خشونت سنگین‌تر را رها کرده است. این جامعه‌شناس و تحلیلگر مسائل اجتماعی درباره دلیل دوم متظاهرانه بودن موضع نفی خشونت فرهادی اینطور توضیح می‌دهد: در «فروشنده» یک جور صحنه‌آرایی وجود دارد تا خشونت دوم برجسته‌تر دیده شود و خشونت اول که لایه‌های عمیق‌تری برای فهم دارد، فراموش شده و دیده نشود. در حالی که خشونت دوم در واکنش به خشونت اول صورت گرفته است ولی به نظر می‌رسد اتفاقاً کارگردان با یک صحنه‌آرایی قربانی خشونت دوم را که در حقیقت مهاجم خشونت اول است مظلوم نشان می‌دهد. او را فردی نشان می‌دهد که از نظر چهره، سن و سال و بیماری قلبی که دارد و نیز تصوری که همسرش از روابط عاشقانه ۳۵ ساله با او دارد، مستحق خشونت عماد حتی تا زدن یک سیلی در برابر آن خشونتی که این مهاجم نسبت به رعنا اعمال کرده، نیست. کارگردان با ایجاد فرجام مرگ در مهاجم و عامل خشونت نسبت به رعنا بر اثر سیلی عماد، می‌خواهد شدت قبیح بودن تعهد و حساسیت روی هنجارهای جنسی را به مخاطب تحمیل کند و از ایجاد چنین پیامدی (مرگ مهاجم) نقش هنجارگرایی در تولید خشونت را توجیه و تقویت کند. برای درک این موضع بهتر است مصادیق را جابه‌جا کنیم تا موضع روشن‌تر شود. اگر اتفاقی که برای خشونت دوم افتاد، برای قربانی خشونت اول می‌افتاد، ماجرا چطور می‌شد؟ یعنی اگر «رعنا» فردی بود که بیماری قلبی داشت و به واسطه خشونتی که بر او اعمال شده، سکته می‌کرد و می‌مرد آیا با این فرض این امکان برای کارگردان وجود داشت که بتواند همچنان از موضع نفی خشونت در برابر مهاجم دفاع کند؟ واضح است موضع کارگردان در نقد خشونت جدی و عمیق نیست و با مخاطب خود در این موضع روراست نیست. امینی درباره تجویز فرهادی برای مخاطب در مواجهه با خشونت هم می‌گوید: فروشنده مخاطب را به بی‌عملی و انفعال حتی در حد مراجعه و پیگیری مساله از طریق پلیس در برابر خشونت فرامی‌خواند که رعنا آن را نمایندگی می‌کند. همانطور که گفتم البته این موضع رعنا مبهم است که از یک پایگاه نظری و معرفتی اتخاذ می‌شود یا از ملاحظات عملی درباره مهاجم ناشی می‌شود. اگر از موضع نظری باشد خب پیامدهای سنگینی دارد که بعید است مخاطبان و حتی سازنده فروشنده به آن تن بدهند. امینی در ادامه به یکی دیگر از پارادوکس‌های فرهادی در موضع نفی خشونت هم اشاره می‌کند و می‌گوید: در فیلم فروشنده به فیلم «گاو» مهرجویی که براساس نوشته غلامحسین ساعدی است نیز اشاره شده است. من هم شنیدم آقای فرهادی در نشست خبری خود از غلامحسین ساعدی تمجید کرده و گفته اثر خود را به او تقدیم می‌کند. ساعدی، حامی سازمان تروریستی مجاهدین خلق بوده است که یکی از خشن‌ترین گروهک‌های تروریستی در دهه‌های اخیر بوده است. اینقدر خشن که هنوز هیچ اسم و عبارتی برای توصیف موضع ضدبشری و خشن آنان کافی نبوده است و نتوانسته حق مطلب را ادا کند. برای من هم سوال است اگر فرهادی در موضع نفی خشونت جدی است چگونه همزمان اثر ضدخشونت را به یکی از حامیان خشن‌ترین گروه‌های تروریستی تقدیم می‌کند؟ این جامعه‌شناس برخوردی که «فروشنده» با نمایشنامه «مرگ فروشنده» آرتور میلر کرده را نیز یکی دیگر از مصادیق ریاکاری فرهادی عنوان می‌کند و می‌گوید: نمایشنامه «مرگ فروشنده» آرتور میلر در نقد نظام سرمایه‌داری است. او نشان می‌دهد در نظام سرمایه‌داری انسان‌ها هم یک جور کالا هستند. اوج نظام سرمایه‌داری کالایی شدن هنجارها، ارزش‌ها و انسان‌هاست و هویت انسانی جایگاهی ندارد بنابراین او به این موضع پی می‌برد که در این نظام مرده‌اش از زنده‌اش بیشتر می‌ارزد و کارآمدی بیشتری دارد و به همین دلیل تصمیم به از بین بردن خود به‌عنوان یک «انسان» می‌گیرد. چیزی که در این نظام به دلیل تغییر ملاک‌ها، معیارها و هنجارهای زندگی نابود شده است، «انسانیت» است بنابراین شخصیت اول داستان به این نتیجه می‌رسد او به‌عنوان انسان دیگر مهم نیست و مرده‌اش بیشتر به نفع خانواده‌اش است تا از بیمه استفاده کنند. میلر اجازه پیدا نمی‌کند این نمایشنامه را در آمریکا بنویسد زیرا موج «مک‌کارتیسم» در اوایل دهه ۵۰ و مواضع ضدکمونیستی رادیکال دولتمردان آن روز اجازه این کار را به او نمی‌دهد. میلر تصمیم می‌گیرد نمایشنامه خود را در پاریس بنویسد. اما فرهادی در فروشنده نه‌تنها نقدی به نظام سرمایه‌داری ندارد بلکه از یکی از مقومات نظام سرمایه‌داری یعنی تساهل ارزشی و اخلاقی در زمینه مسائل جنسی دفاع می‌کند. آرتور میلر در جایگاه نقد به نظام سرمایه‌داری ایستاده و نمایشنامه «مرگ فروشنده» را در نقد این نظام نوشته است اما اصغر فرهادی در دفاع از نظام سرمایه‌داری و ارزش‌های به کار برده شده در آن فعال شده است. بنابراین او با آرتور میلر هم صادق نیست و اینجا هم موضعی ریاکارانه اتخاذ شده است.

پرویز امینی، جامعه‌شناس: موضع فرهادی در نفی خشونت ریاکارانه است

فروشنده؛ صحنه‌آرایی شده

رویدادها

«روزهای بیقراری» پورعرب در حرم امام رضا(ع)

تصویربرداری مجموعه «روزهای بیقراری» با بازی ابوالفضل پورعرب در مشهد مقدس و حرم امام رضا(ع) در حال انجام است. به گزارش ایسنا، تصویربرداری مجموعه تلویزیونی «روزهای بیقراری» به تهیه‌کنندگی امیرحسین شریفی و کارگردانی کاظم معصومی با ضبط یک سکانس ویژه در حرم مطهر امام رضا(ع) با حضور سارا صوفیانی از بازیگران اصلی به پایان رسید. «روزهای بیقراری» به لحاظ تعدد لوکشین جزو آثار نمایشی ویژه سیما محسوب می‌شود که در ۵ استان تهران، اصفهان، همدان، مازندران و خراسان رضوی تصویربرداری آن انجام شده است.

■■■

برپایی جشن انیمیشنی‌ها

هشتمین جشن انیمیشن سینمای ایران با معرفی «درخت پرتغالی» به عنوان بهترین فیلم و ۶ برگزیده در رشته‌های مختلف دیگر به کار خود پایان داد. به گزارش ایسنا، در این مراسم که در تالار ایوان شمس برگزار شد، بهرام عظیمی، دبیر جشن عنوان کرد: ۱۳۱ فیلم انیمیشن به دبیرخانه جشن رسید که از آن میان ۳۷ کار به بخش مسابقه راه پیدا کردند. عظیمی ادامه داد: هیات انتخاب یازده‌نفره جشن انیمیشن، جز ۳ فیلم، همه آثار را به اتفاق با ۱۱ رأی انتخاب کردند و کیفیت کارها بسیار به یکدیگر نزدیک بود که در نهایت ۷ اثر در بخش‌های مختلف برگزیده شد. در این مراسم همچنین روانبخش صادقی، رئیس آسیفای ایران (انجمن بین‌المللی فیلمسازان انیمیشن) طی سخنانی گفت: ضعف سرمایه‌گذاری صحیح، ضعف نظام آموزشی و ضعف در تربیت نیروی انسانی از جمله ضعف‌های ماست که اگر قرار باشد به سمت سودآوری و بازارهای جهانی برویم، به چشم می‌خورند.

■■■

دبیر مجمع نوشت‌افزار ایرانی- اسلامی:

دولت حمایت نمی‌کند

سیدسعید حسینی، دبیر مجمع نوشت‌افزار ایرانی- اسلامی گفت: اگر بخواهم به صورت شفاف بگویم؛ از نهادهای فرهنگی فقط حمایت رسانه‌ها را داریم و دستگاه‌ها و نهادهای دولتی و غیردولتی از این نمایشگاه حمایت نکرده‌اند. به گزارش فارس، سیدسعید حسینی، دبیر مجمع نوشت‌افزار ایرانی- اسلامی در این‌باره افزود: یکی از مشکلات ما در این عرصه توزیع است و هنوز به نقطه‌ای نرسیده‌ایم که بگوییم محصولات به دست مردم می‌رسد و همین سبب شد تمدید کنیم که مخاطبان بتوانند از این نمایشگاه خریدهای خود را داشته باشند. وی درباره عدم حمایت مسؤولان دولتی اضافه کرد: ما از وزارت آموزش‌وپرورش پیگیر بودیم و این وزارتخانه می‌توانست به مدارس اعلام کند تا والدین از این نمایشگاه بازدید کنند ولی همین کار را نیز نکردند.

■■■

تلویزیون به دنبال ساخت سریال طنز ۱۰۰ قسمتی

کورش نریمانی، نویسنده سریال «پادری» گفت: مدتی است طرحی برای مجموعه‌ای شبانه در دست دارم که بیش از ۱۰۰ قسمت خواهد بود و درونمایه کمدی دارد. به گزارش فارس، این نویسنده افزود: در حال حاضر طرح کامل آن را به چندین تهیه‌کننده تحویل داده‌ام و منتظر جواب قطعی هستم. نویسنده سریال «پایتخت۲» همچنین افزود: تعداد قسمت‌های این مجموعه تلویزیونی بیش از ۱۰۰ قسمت خواهد بود و درونمایه کمدی دارد. اصولا در نگارش متن‌هایم ژانر کمدی را به سایر ژانرها ترجیح می‌دهم. وی با اشاره به اپیزودی بودن این اثر بیان داشت: ساخت کارهای اپیزودی مرسوم شده است و باید دید که در چه ساختار و سبکی خواهد بود. این اثر در استودیو دوبله خواهد شد.

■■■

کارگردان «روزگار قریب» با «کاناپه» می‌آید

فیلم سینمایی «کاناپه» اثر جدیدی از کارگردانی خوشفکر است که «روزگار قریب» را ساخته است. «کاناپه» نام تازه‌ترین ساخته کارگردان خوشفکر سینمای ایران، کیانوش عیاری است؛ فیلمی که چندین‌بار متوقف شد اما باری دیگر جان و نفس گرفت و این روزها مراحل پایانی پیش‌تولید را پشت‌سر می‌گذارد. تا به حال بازیگرانی چون شهاب حسینی، مهدی هاشمی، جهانگیر الماسی و ابوالفضل پورعرب برای بازی در این فیلم انتخاب شده‌اند.